

sidstnævnte Slags Vurderingsmænd, at der kommer et Skyldraadsmedlem og siger: Det maa være helt anderledes, Værdien ligger betydeligt højere. Er de to Vurderingsmænd enige om, hvad de vil, gennemfører de det. Men kan de nu ikke enes, ja, saa bliver det en underlig Vurdering; der bliver da to Vurderinger — anderledes kan det jo ikke blive — hver Vurderingsmand maa saa indgive sit Votum om Ejendommens Værdi.

Jeg vil derfor meget henstille til det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, og for Resten ogsaa til den højtærede Finansminister, om man ikke her kunde blive staaende ved det gamle. Ogsaa af praktiske Grunde vil jeg nødig gaa med til den foreslaaede Ordning. Som Lovforslaget foreligger, skal Skemaerne, som er udfyldt af Ejerne, ofte meget daarligt, heller ikke altid godt af Vurderingsmændene, gaa direkte fra Vurderingsmændene til Skyldraadet. Naar det nu er et større Amt, hvor der godt kan findes f. Eks. en 36 000 Ejendomme, skal der, naar alle disse Skemaer skal modtages uden Fortegnelser — der staar nemlig i Loven, at Foretænelsen skal udfærdiges i Skyldraadet — mægtige Lokaler til at modtage en saadan Bunke Papir, og der skal ogsaa et betydeligt Mandskab til at udføre Arbejdet paa Kontoret. Naar saa Skyldraadet skal til at arbejde med Sagen, skal samtlige dettes Medlemmer indkaldes. I det Amt, hvori jeg bor, har vi 9 Vurderingsformænd, som altsaa sandsynligvis vil blive Skyldraadsmedlemmer. Selvfølgelig skal de samles paa et centralt Sted i Amtet, men det bliver alligevel en meget bekostelig Historie at faa dem bragt sammen hver Dag. Selvfølgelig vil de blive nødt til at leje Biler om Morgenen, naar de skal køre til Stedet, og de vil neppe i den Kreds kunne være der før henimod Middag. Naar der saa er gaaet nogle Timer, bliver det nødvendigt for dem igen at tilkalde Biler og fare hjem. Og denne Forestilling vil gentage sig gennem Maaneder. Det bliver overordentlig dyrt. Hvis man derimod beholder Vurderingen, som vi har den i Øjeblikket, bliver der efter min Mening kun Tale om at sende Fortegnelserne til Skyldraadet, som ogsaa jeg ønsker skal oprettes, fordi det vil kunne gøre overordentlig god Nytte paa flere Maader, f. Eks. ved at udtage Prøvevurdering, være Over-Skyldraadet behjælpeligt med Undersøgelse af Klager, afgive Erklæringer o. s. v., o. s. v. Men paa den anden Maade bliver det et altfor tungt og svært Apparat. Jeg en endda bange for, at det manglende Lokalkendskab omkring i Kredsene vil gøre

de endelige Vurderinger, som Skyldraadet skal foretage, mindre gode. Altsaa, jeg er tilbøjelig til at tro, at Vurderingerne paa denne Maade vil gaa langsomt og ikke blive bedre, end de var i Forvejen, medens de vil blive overordentlig dyre. Hver almindelig Vurdering er jo — det ser vi af de Bilag, som ledsager Lovforslaget — i Forvejen meget dyr, saa vi skulde nødig højere op. Jeg vil som sagt meget henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, og jeg haaber, at vi kan faa en grundig Drøftelse deraf.

Endelig skal jeg kun omtale § 13. Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at det er en Forbedring, som her indføres. Det har været en lille Smule pinligt for os, som har haft Skyldkredse, hvori der baade var Købstad og Land, at det saa tydeligt fremgik, at Vurderingsformændene i Byerne var favoriseret fremfor de andre. Men her vil jeg gerne henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at Vurderingsdistrikterne jo er overordentlig forskellige i Størrelse. Jeg traf for ganske nylig en Vurderingsformand, der fortalte mig, at han havde et Distrikt, hvor der kun var 32 Ejendomme. Men man kan ogsaa finde Distrikter, hvor der er 8—900, og der skulde navnlig det faste Honorar afpasses efter Forholdene. Men disse Oplysninger kan jo altid tilgaa Administrationen.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget. Jeg glæder mig over, hvis det lykkes — og det haaber jeg det maa — at gennemføre Lovforslaget, idet det for mig staar saaledes, at vi gennem dette faar en mere retfærdig Beskatning af de faste Ejendomme end hidtil.

Jensen (Aale): Det foreliggende Lovforslag og hvad dertil hører har gennem mange Aar været Genstand for Forhandlinger baade paa Rigsdagen og ude i Landet, og der næres indenfor visse Kredse stor Ængstelse for Overgangen til en Grundskyld og dermed Afskaffelsen af Bygningsafgiften. Den højtærede Finansminister var jo ogsaa lidt inde herpaa i sin Indledningstale, og vi har netop i Dag modtaget en Skrivelse fra Landmandsforeningen, hvor der i Punkt 4 staar, at de Rigsdagsmænd, der giver dette nye System deres Stemme, maa betegnes som værende uden Forstaaelse af Landbrugets Livsinteresser. Denne Skrivelse kunde egentlig friste til at tage en stor Debat op om Principperne i det foreliggende Lovforslag; det sete afhænger jo af Øjnene, som ser, og man kan ogsaa have